

วิจัยในชั้นเรียน

การศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน / การบ้าน สำหรับนักศึกษา

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ๑/๒

ภาคเรียนที่ ๑ /๒๕๖๔

รายวิชา งานไฟฟ้ารถยนต์

นายตะวัน สิงห์แก้ว

ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน

แผนกวิชาเครื่องกล

แผนกวิชาเครื่องกล วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ ๑ สาขาวิชาเครื่องกล สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

ชื่อผู้วิจัย นายตะวัน สิงห์แก้ว

ปีการศึกษา ๒๕๖๔ ภาคเรียนที่ ๑/๒๕๖๔

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักศึกษา เรื่องการศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักศึกษา ในรายวิชา งานไฟฟ้ารถยนต์ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ ประชากรเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ ๑ สาขาวิชาเครื่องกล สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่ายที่ลงทะเบียนในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๔

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักศึกษา โดยมีข้อคำถามจำนวน ๑๕ ข้อ โดยให้นักศึกษาเลือกลำดับสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ๑-๑๕ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ สรุปพร้อมทั้งนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักศึกษา

ผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษา แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของการไม่ส่งงาน หรือการบ้าน ลำดับที่ ๑ คือ แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ นักศึกษาเลือก ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๙๕ อันดับที่ ๒ ครูอธิบายเร็วเกินไป นักศึกษาเลือก ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๙๔ อันดับที่ ๓ เวล่าน้อย นักศึกษาเลือก ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๖๘ โดยคิดจากนักศึกษา ๑๙ คน จากสาเหตุที่ได้ศึกษาและวิจัยออกมานั้น จึงได้หาแนวทางในการแก้ไขปัญหา คือ แก้ไขใบงาน หรือแบบฝึกหัดให้ทำงานง่ายขึ้น ปรับเปลี่ยนแผนการสอน วิธีการสอน ให้มีเนื้อหาที่เข้าใจง่ายมากขึ้น

คำนำ

งานวิจัยในชั้นเรียนนี้ได้จัดทำขึ้นเพื่อการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียน ในรายวิชาที่ผู้วิจัยรับผิดชอบสอน ของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ สาขาวิชาเครื่องกล สาขางานช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่ายในภาค เรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ (รายวิชา งานไฟฟ้ารถยนต์) ในหัวข้อเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักศึกษา ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ ๑ สาขาวิชาช่างยนต์ สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลหาสาเหตุของปัญหา สร้างเครื่องมือในการศึกษาถึงสาเหตุและพฤติกรรมของนักศึกษา จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานการวิจัยในชั้นเรียนนี้ จะเป็นประโยชน์ และเป็นกรณีศึกษาสำหรับผู้อ่าน และผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๒
๑.๓ สมมุติฐานการวิจัย	๒
๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย	๒
๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะ	๒
๑.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๒
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๓
๒.๑ พฤติกรรม	๓
๒.๒ ความหมายของการบ้าน	๔
๒.๓ แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบ้าน	๕
๒.๔ ประโยชน์ของการบ้าน	๘
๒.๕ ข้อควรคำนึงในการมอบหมายการบ้าน	๘
๒.๖ ข้อเสนอแนะในการให้ทำแบบฝึกหัดหรือการให้ ทำการบ้าน	๙
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๑๐
๓.๑ แบบแผนการวิจัย	๑๐
๓.๒ ประชากร / กลุ่มตัวอย่าง	๑๐
๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๑๐
๓.๔ ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	๑๐
๓.๕ การดำเนินการวิจัย / การเก็บรวบรวมข้อมูล	๑๑
๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล	๑๑
๓.๗ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๑๑
บทที่ ๔ ผลการวิจัย	๑๒
๔.๑ สรุปผลแบบสอบถาม	๑๒
บทที่ ๕ สรุปและข้อเสนอแนะ	๑๔
๕.๑ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๑๔
๕.๒ สมมุติฐานการวิจัย	๑๔
๕.๓ ประชากร / กลุ่มตัวอย่าง	๑๔
๕.๔ สรุปการวิจัย	๑๔
๕.๕ อภิปรายผล	๑๔

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนในวิทยาลัยเทคนิคบ้านค่ายปัจจุบันจะแบ่งคะแนนออกเป็นสามส่วน คือคะแนน จิตพิสัย ๒๐ เปอร์เซนต์ สอบปลายภาค ๒๐ เปอร์เซนต์ และคะแนนเก็บระหว่างภาค ๖๐ เปอร์เซนต์ ซึ่งได้จากกระบวนการเรียนการสอน จากการเก็บคะแนนโดยการสอบปฏิบัติ ในแต่ละรายจุดประสงค์ และงานที่มอบหมายให้นักศึกษาทำส่ง ซึ่งเป็นการทำใบงาน แบบฝึกหัด และการบ้านส่งครู ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญมากในกระบวนการเรียนการสอน เพราะนอกจากจะมีคะแนนในส่วนของใบงาน แบบฝึกหัด และการบ้านแล้ว ยังมีผลต่อการเรียนในวิชาอื่นๆ เนื่องจากใบงานจะเป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักศึกษาว่ามีมากน้อยเพียงใดอีกทั้งยังเป็นการวัดพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษาได้อีกทางหนึ่ง ถ้าหากนักศึกษาไม่ได้ทำใบงาน แบบฝึกหัด ที่ครูแจกให้ นักศึกษาก็จะขาดคะแนนเก็บในส่วนนั้น และครูก็ไม่สามารถประเมินความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาได้

เนื่องจากรายวิชาปฏิบัติปัจจุบันมีทฤษฎีห้วงงาน ก่อนจะมีการลงมือปฏิบัติงานจริง จึงทำให้ต้องมีใบงานและแบบฝึกหัดท้ายบท เพื่อให้นักศึกษาได้ทำ เพื่อจะได้เก็บเป็นคะแนนเก็บระหว่างภาคต่อไป ในช่วงแรกของการสอน ครูจะแจกใบงาน แบบฝึกหัด และใบความรู้ให้กับนักศึกษา เพื่อใช้ประกอบการสอนในแต่ละสัปดาห์ เนื่องจากเวลาในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ อาจจะต้องให้นักศึกษาทำการบ้าน และนำมาส่งในสัปดาห์ต่อไป ซึ่งเมื่อถึงชั่วโมงเรียนในสัปดาห์ต่อไปแล้วนักศึกษาไม่ได้นำมา เมื่อครูถามถึงสาเหตุ นักศึกษาตอบว่า อยู่บ้าน ลืมเอามา หรือทำหายไปบ้าง ครูจึงบอกให้นักศึกษาที่ไม่ได้นำใบงานมาในชั่วโมงนี้ นำมาให้ครูดูในชั่วโมงถัดไป ซึ่งปรากฏว่ามีนักศึกษาเพียงไม่กี่คนที่นำใบงานมาให้ครูดู เมื่อทำการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านไปช่วงหนึ่ง ครูสังเกตได้ว่านักศึกษาที่ไม่ทำงานส่งนั้นมีค่อนข้างมาก อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในช่วงแรกครูให้นักศึกษาทำงานทุกครั้งและให้ทำการบ้านเก็บเป็นคะแนนเก็บทุกครั้งนักศึกษาที่ขาดเรียนในคาบใดคาบหนึ่งไปก็มักจะตามเพื่อนไม่ทันแล้วก็นำไปสู่การไม่ส่งการบ้านในที่สุดหรือนักศึกษาบางคนมาโรงเรียนแต่ไม่เคยทำงานส่งเลย ซึ่งสังเกตได้จากสมุดส่งงานของนักศึกษา ครูจึงตั้งข้อสังเกตได้ว่าใบงานใดที่แจกให้นักศึกษาทำแล้วส่งท้ายชั่วโมง จำนวนนักศึกษาที่ส่งงานในครั้งนั้นก็จะมามาก แต่หากให้เป็นการบ้านก็จะมีนักศึกษาที่ไม่ส่งงาน หรือการบ้าน หรือไม่ส่งตามเวลาที่กำหนด

จากการที่ผู้สอนได้สอนนักศึกษาระดับ ปวช. ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ สาขาวิชาเครื่องกล สาขาช่างยนต์ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มักจะส่งงาน หรือการบ้านไม่ตรงเวลาที่ครูผู้สอนกำหนด หรือบางคนก็ไม่ส่งงาน หรือการบ้านเลย ซึ่งทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้ หรือติดตามความก้าวหน้าของนักศึกษาได้ ซึ่งในบางรายวิชาอาจมีผลต่อคะแนนเก็บของนักศึกษาด้วย ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งในฐานะที่เป็นครูผู้สอนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษาระดับ ปวช. ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาของนักศึกษาในเรื่องการไม่ส่งงาน หรือการบ้านต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน หรือการบ้าน ของนักศึกษาระดับ ปวช. ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ สาขาวิชาช่างยนต์ สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

๑.๒.๒ เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษา

๑.๓ สมมติฐานของการวิจัย

หลังเสร็จสิ้นกระบวนการวิจัย ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษาระดับ ปวช. ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ สาขาวิชาช่างยนต์ สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่ายเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่อไป

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา ทำการวิจัยในเนื้อหาเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษาระดับ ปวช. ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ สาขาวิชาเครื่องกล สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่ายรายวิชางานไฟฟ้ารถยนต์ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

๑.๔.๒ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา ปวช. ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ สาขาวิชาเครื่องกล สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่ายที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ จำนวน ๓๕ คน

๑.๔.๓ ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่

๑) ตัวแปรต้น คือแบบสอบถามพฤติกรรมการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษา จำนวน ๑๕ ข้อ

๒) ตัวแปรตาม คือระดับคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามพฤติกรรมการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษาระดับ ปวช. ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ สาขาวิชาเครื่องกล สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

๑.๔.๕ การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๔

๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะ

๑.๕.๑ การบ้าน หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักศึกษาได้ทำนอกเวลาเรียนเพื่อเป็นการฝึกทักษะค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

๑.๕.๒ งาน หมายถึง แบบฝึกหัดที่ครูให้ในชั่วโมงเรียน แบบฝึกหัดที่ครูให้เป็นการบ้าน ใบงาน รวมถึงการทำงานเป็นกลุ่มและชิ้นงาน

๑.๕.๓ ใบงาน หมายถึง แบบฝึกหัดที่ครูให้ทำในชั่วโมงเรียนหรือให้เป็นการบ้าน

๑.๕.๔ ใบความรู้ หมายถึง เนื้อหาในบทเรียนแยกเป็นบท โดยครูมาแจกเมื่อเข้าสู่เนื้อหา ในบทเรียนนั้น

๑.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๖.๑ ทราบถึงพฤติกรรมและสาเหตุของการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษาระดับ ปวช. ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ สาขาวิชาเครื่องกล สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

๑.๖.๒ ได้แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การค้นคว้าศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. ความหมายของพฤติกรรม
๒. ความหมายของการบ้าน
๓. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบ้าน
๔. ประโยชน์ของการบ้าน
๕. ข้อควรคำนึงในการมอบหมายการบ้าน
๖. ข้อเสนอแนะในการให้ทำแบบฝึกหัดหรือการให้ทำการบ้าน

๒.๑. ความหมายของพฤติกรรม

พฤติกรรม หมายถึง ปฏิกริยาหรือกิจกรรมทุกชนิดของสิ่งมีชีวิตแม้ว่าจะสังเกตได้หรือไม่ก็ตาม เช่น คน สัตว์ มีนักพฤติกรรมศาสตร์บางคนได้ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรมมีความหมายกว้างขวาง ครอบคลุมไปถึงพฤติกรรมของสิ่งที่ไม่มีชีวิตด้วย เช่น การไหลของน้ำ คลื่นของน้ำทะเล กระแสลมที่พัด การปลิวของฝุ่นละออง การเดือดของน้ำ เป็นต้น สิ่งทีกล่าวนมาเป็นการเคลื่อนไหวของสิ่งไม่มีชีวิต แต่มีการเปลี่ยนแปลงจากลักษณะหนึ่งไปยังอีกลักษณะ

๒.๑.๑ พฤติกรรมภายนอก

พฤติกรรมภายนอก หมายถึง ปฏิกริยาของบุคคลหรือกิจกรรมของบุคคลที่ปรากฏออกมาให้บุคคลอื่นได้เห็น ทั้งทางวาจาและการกระทำทางอื่นๆ ที่ปรากฏออกมาให้เห็นได้ พฤติกรรมที่ปรากฏออกมาให้เห็นภายนอกนั้นเป็นสิ่งที่คนมองเห็นตลอดเวลา เป็นปฏิกริยาที่คนเราได้แสดงออกมาตลอดเวลาของการมีชีวิต ถ้าลำดับตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งนอนหลับ

พฤติกรรมภายนอกสามารถแสดงออกมามีความสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าสังคมใดที่ประเมินคุณภาพของคนว่าเป็นคนดี มีระเบียบวินัย สุภาพ ซื่อสัตย์ ทารุณ เป็นต้น ล้วนแต่ประเมินคุณภาพของพฤติกรรมภายนอกทั้งสิ้น

พฤติกรรมของคนแสดงออกมาให้เห็นภายนอกจึงนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม สังคมชอบตัดสินคนด้วยพฤติกรรมภายนอก ดังนั้นพฤติกรรมที่เราเห็นได้ทราบอาจไม่ใช่พฤติกรรมที่แท้จริงของเขา และไม่ใช่วัตถุที่แท้จริง คือการกระทำไม่ตรงกับความคิดความรู้สึก บางคนอาจสวมหน้ากากเข้าหากัน หรือแสดงไปตามบทบาทที่เขาเป็นบางครั้งจึงกำหนดไม่ได้ว่าเป็นเรื่องจริง

๒.๑.๒ พฤติกรรมภายใน

พฤติกรรมภายใน หมายถึง การเกิดกิจกรรมภายในที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล ซึ่งสมองทำหน้าที่รวบรวมสะสมและสั่งการ ซึ่งเป็นผลจากการกระทำของระบบประสาทและกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางด้านชีวเคมีของร่างกาย พฤติกรรมภายในมีทั้งรูปธรรมและนามธรรม ที่เป็นรูปธรรมคนอื่นจะสังเกตเห็นไม่ได้แต่จะใช้เครื่องมือทางการแพทย์ทดสอบได้ สัมผัสได้ เช่น การเต้นของหัวใจการหดและการขยายตัวของกล้ามเนื้อ การบีบของลำไส้ การสูบบุหรี่

ฉีดยาไปเลี้ยงร่างกาย เป็นต้น ที่เป็นนามธรรมได้แก่ ความคิด ความรู้สึก เจตคติ ความเชื่อ ค่านิยม ซึ่งจะอยู่ในสมองของคน บุคคลภายนอกไม่สามารถจะมองเห็นได้ หรือสัมผัสได้เพราะไม่มีตัวตน และจะทราบว่าเขาคิดอย่างไรก็ต่อเมื่อเขาแสดงออกมา เช่น การแสดงอาการมาดร้าย ใช้คำพูดข่มขู่หรือระงำดั่งที่คิดไว้ พฤติกรรมภายในจะมีเหมือนกันหมดทุกวัยไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ เพศชาย เพศหญิง หรือต่างเชื้อชาติ ส่วนที่จะแตกต่างกันจะอยู่ที่จำนวนปริมาณหรือคุณภาพเท่านั้น

พฤติกรรมภายในมีความสำคัญต่อคน เป็นคุณสมบัติที่ทำให้คนเหนือกว่าสัตว์ คนมีแนวคิดที่มีระบบและคาดการณ์ในสิ่งต่าง ๆ ในอนาคตได้ พฤติกรรมภายในของคนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมภายนอกที่แสดงออกมา บางสถานการณ์ก็ไม่อาจสอดคล้องกันได้ เช่น บางครั้งไม่พอใจในการกระทำของผู้อื่นก็อาจจะทำเฉยเพราะไม่กล้าต่อว่าหรือทำร้ายเขา เพราะถ้ากระทำอะไรลงไปอาจทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทกันขึ้นได้

มนุษย์จะแสดงพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอกตั้งแต่เกิดจนตาย พฤติกรรมที่แสดงออกมาอาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากการเลี้ยงดูและอบรมจากครอบครัวหรือในทางตรงกันข้ามอาจสืบเนื่องมาจากการขาดการเลี้ยงดูและอบรมจากครอบครัวหรือในทางตรงกันข้ามอาจสืบเนื่องมาจากการขาดการเลี้ยงดูอบรมจากครอบครัว จึงทำให้มีปัญหาอยู่มาก

ในแต่ละช่วงของชีวิตจะมีพัฒนาการปรับเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปบ้างโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องปรับพฤติกรรมให้เข้ากับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของชุมชนนั้น ๆ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของสังคมในทุก ๆ ด้าน เมื่อขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของคนจึงทำให้คนเปลี่ยนพฤติกรรมได้ยาก เช่น บางชุมชนมีพฤติกรรมการรับประทานอาหารสุก ๆ ดิบ ๆ เป็นต้น

๒.๒ ความหมายของการบ้าน

๒.๒.๑ กู๊ด (Good, ๑๙๗๓: ๒๒๔) กล่าวว่า การบ้าน หมายถึง งานที่ครูมอบหมายให้นักศึกษากลับไปทำที่บ้าน เพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนไปแล้ว และเป็นการฝึกทักษะ การใช้กฎ หรือสูตรต่าง ๆ ที่เรียนไปแล้ว

๒.๒.๒ ไพโรจน์ โตเทศ (๒๕๒๙: ๙ - ๑๒) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า การบ้านเป็นงานที่ครูผู้สอนมอบหมายให้นักศึกษาไปทำที่บ้าน เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ที่นักศึกษาได้เรียนไปแล้วจากโรงเรียนประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง เป็นการให้งานที่มุ่งวางพื้นฐานในการเรียนต่อไป เพื่อความเข้าใจตรงกันหรือความง่ายต่อการสอนในเนื้อหาวิชาต่อไป

๒.๒.๓ จินตนา ไบกาซูยี (๒๕๓๑: ๔๐) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า หมายถึง สิ่งจำเป็นที่เด็กทุกชั้นจะต้องปฏิบัติ ทำให้เด็กรู้จักวินัย รู้จักควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง แบ่งเวลาเป็น และรู้จักเรียนด้วยตนเอง

๒.๒.๔ จันทนา คุณกิตติ (๒๕๓๒: ๑๔) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักศึกษาทำนอกเวลาเรียนปกติตามข้อกำหนดที่ตกลงร่วมกันระหว่างครูกับนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาได้คิด ค้นคว้า ทบทวนความรู้ที่เรียนไปแล้ว เพื่อฝึกทักษะหรือเตรียมสู่บทเรียนใหม่ตลอด เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

๒.๒.๕ ยอร์วี (Yvonne) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า หมายถึง งานที่มอบหมายให้นักศึกษาทำนอกเวลาเรียน Yvonne. ๑๙๘๔. Developing Homework Policies. (ออนไลน์) สืบค้นได้จาก: www.Eg.gov./databases/ERICDigests/ed๒๕๖๔๗๓.html [๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒]

๒.๒.๖ บัทเลอร์ (Butler) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า หมายถึง การให้นักศึกษาใช้เวลานอกชั้นเรียนในการทำกิจกรรมจากแบบฝึกหัด เป็นการเสริมแรงหรือประยุกต์ทักษะหรือความรู้ใหม่และเรียนรู้ทักษะขั้นพื้นฐานด้วยตนเองอย่างอิสระ Butler. ๑๙๘๗. Homework. (ออนไลน์) สืบค้นได้จาก : www.bigchalk.com [๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒]

๒.๒.๗ กระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๓๙: ๒) กล่าวถึงการบ้านไว้ว่า การบ้าน หมายถึง กิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักศึกษาทำนอกเวลาเรียน ตามข้อกำหนดที่ตกลงร่วมกันระหว่างครูกับนักศึกษาหรืออาจเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาคิดขึ้นเองโดยความเห็นชอบของครูจากความหมายข้างต้น พอสรุปได้ว่า การบ้านหมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักศึกษาได้ทำนอกเวลาเรียนเพื่อเป็นการฝึกทักษะ ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

๒.๓ แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบ้าน

๒.๓.๑ วัตถุประสงค์ของการบ้าน

๑) สเตรง (Strang, ๑๙๒๐ อ้างถึงใน สุชาติ ตั้งทรงสวัสดิ์. ๒๕๓๓: ๙) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ ของการมอบหมายการบ้านไว้ดังนี้

- เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักศึกษามีความพยายาม ความคิดริเริ่ม ความเป็นอิสระ มีโอกาสใช้ความคิดของตนเอง

- ส่งเสริมให้นักศึกษาใช้เวลาว่างจากการเรียนในโรงเรียนให้เป็นประโยชน์
- เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ที่ได้รับจากโรงเรียนโดยทำกิจกรรม
- สนับสนุนการเรียนรู้โดยมีการเตรียมตัวฝึกปฏิบัติ

๒) กระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๓๙: ๓) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการบ้านไว้ดังนี้

- เพื่อเพิ่มทักษะและประสบการณ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว
- เพื่อให้รู้จักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
- เพื่อให้รู้จักตนเองเกี่ยวกับความถนัด ความสามารถ ความสนใจและข้อบกพร่องในการเรียนวิชานั้น

ๆ

- เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในสิ่งที่เรียนรู้และทำให้กล้าตัดสินใจ
- เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์
- เพื่อให้มีวินัยรักการทำงาน มีความรับผิดชอบและรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- เพื่อปลูกฝังคุณธรรม รู้จักเสียสละ ช่วยเหลือสังคมและทำงานเป็นหมู่คณะได้
- เพื่อให้ครูและผู้ปกครองสามารถสนับสนุน และช่วยเหลือในข้อบกพร่องต่าง ๆ ของนักศึกษาที่เกิด

จากการเรียนการสอนได้

๓) บัทเลอร์ (Butler) ได้ให้วัตถุประสงค์ของการบ้านไว้ Butler. ๑๙๘๗. Homework.

(ออนไลน์) สืบค้นได้จาก: www.bigchalk.com [๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒]

- การบ้านควรจะเป็นการเสริมทักษะที่ถูกแนะนำในห้องเรียน
- เพื่อบรรลุผลในความเชี่ยวชาญต่อบทเรียนพื้นฐาน เช่น กฎทางคณิตศาสตร์ เป็นต้น
- สนับสนุนให้เลือกหัวข้อที่จะศึกษาได้อย่างอิสระ
- ให้โอกาสในการทำกิจกรรมที่มีคุณค่าอย่างอิสระ
- สนับสนุนให้ใช้เวลาอย่างฉลาดและเป็นระเบียบ

๒.๓.๒ ประเภทของการบ้าน

๑) สำออง สีหาพงษ์ (๒๕๓๑: ๔๓ - ๔๗) แบ่งการบ้านออกเป็น ๓ ประเภท คือ

- ภาควิชาความรู้ คือ การบ้านที่เป็นเรื่องทักษะ ความรู้ ความคิด เช่น การศึกษาค้นคว้าทำรายงาน การหาข่าว ทำแบบฝึกหัด การตอบคำถาม การเติมคำ การอ่านหนังสือเพิ่มเติม
- ภาควิชาปฏิบัติ คือ การบ้านที่ทำด้วยมือเพื่อก่อให้เกิดความชำนาญและประสบการณ์ เช่น การทำกระบวยตักน้ำ การจัดนิทรรศการ การตอนกิ่งไม้ การทดลองต่าง ๆ เป็นต้น
- ประเภทให้ประโยชน์สาธารณะ เช่น การช่วยงานโรงเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมและการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ เป็นต้น

๒) กระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๓๙: ๔) ได้แบ่งประเภทของการบ้านไว้ ดังนี้

- ประเภทเสริมความรู้ เช่น การศึกษาค้นคว้า การศึกษานอกสถานที่ การทำรายงาน และการทำแบบฝึกหัด เป็นต้น
- ประเภทเสริมการปฏิบัติ เช่น การทำชิ้นงาน การฝึกงาน การจัดนิทรรศการ และการจัดป้ายนิเทศ เป็นต้น
- ประเภทให้ประโยชน์สาธารณะ เช่น การช่วยงานโรงเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมและการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ เป็นต้น

๓) ซัลลิแวน และซีควอยา (Sullivan and sequoia) ได้เสนอรูปแบบการบ้านไว้ ๔ ประเภท ดังนี้ Sullivan and sequeira. ๑๙๙๖. Homework tips for Teacher. [๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒]

- ประเภทแบบฝึกหัด (Practice) เป็นการทำซ้ำและเป็นการฝึกฝนซึ่งจะเป็นการเสริมแรงให้การเรียนรู้ต่อเนื้อหาวิชา ตลอดจนเป็นการเพิ่มความเร็วและความเชี่ยวชาญของทักษะเฉพาะด้าน
- ประเภทเตรียมความพร้อม (Preparation) มีผลการเรียนรู้ของการทำงานและกระตุ้นให้นักศึกษารวบรวมข้อมูลของบทเรียน ซึ่งเขาจำเป็นต้องเตรียมพร้อมในชั้นเรียนต่อไป
- ประเภทเสริมบทเรียน (Extension) อนุญาตให้นักศึกษาได้ขยายความรู้ที่มีต่อเนื้อหาหรือประยุกต์ทักษะการเรียนรู้ในการทำงานใหม่
- งานประดิษฐ์ (Creative) อนุญาตให้นักศึกษารวมกลุ่มเพื่อสร้างความคิดดั้งเดิมหรือคิดงานใหม่

๒.๓.๓ ลักษณะของการบ้าน

การบ้านเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งจะมามีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และทัศนคติของผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของครูในการจัดการบ้านที่ดีให้นักศึกษากระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๓๙: ๕ - ๖) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะที่ดีของการบ้านไว้ดังนี้

- ๑) ตรงตามหลักการ จุดหมาย และจุดประสงค์ของหลักสูตร
- ๒) สัมพันธ์และสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา และแผนการเรียนรู้
- ๓) ชัดเจน ไม่มากและยากเกินไป สอดคล้องกับสภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของนักศึกษา
- ๔) ย้ำจุดและท้าทายความถนัด ความสามารถ และความสนใจของนักศึกษา
- ๕) ส่งเสริมและพัฒนาการ ด้านความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของนักศึกษา
- ๖) ใช้เวลาพอเหมาะกับวัยและความสามารถของนักศึกษา

๒.๓.๔ หลักการสำคัญในการมอบหมายการบ้าน

๑) ฟิลิป และแดเนียล (Philip and Daniel, ๑๙๗๒: ๕๕ - ๕๗) ได้เสนอหลักการมอบหมายการบ้านไว้ดังนี้

- ควรให้การบ้านเป็นประจำ ไม่ใช่ให้บางครั้งบางคราว และควรกำหนดส่งตามเวลา
- ควรให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของครู นักศึกษาเอง ควรให้การบ้านประเภทศึกษาสารานุกรม แล้วนำมาสนทนาในห้องเรียนนักศึกษาอ่อนควรให้การบ้านที่เป็นการฝึกฝนและเพิ่มพูนเนื้อหาความรู้ในบทเรียน
- ควรให้การบ้านที่ส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน
- ไม่ควรเป็นงานซับซ้อนหรือเป็นงานที่ครูยึดเยื้อให้นักศึกษา เพราะอาจจะทำในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจ ซึ่งมีผลเสียอย่างมากสำหรับนักศึกษาที่อ่อน

๒) อ้อม ประนอม (๒๕๒๙ อ้างถึงใน สุขดี ตั้งทรงสวัสดิ์, ๒๕๓๓: ๑๓) ได้เสนอหลักการในการมอบหมายการบ้านดังนี้

- ครูให้การบ้านเมื่อนักศึกษาเข้าใจบทเรียนดีแล้ว
- แบบฝึกหัดที่ให้การบ้านนั้น ควรมีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษาและเหมาะสมกับเวลาที่ทำ
- การบ้านต้องให้สม่ำเสมอและติดตามอย่างใกล้ชิด
- ครูควรมีสมุดบันทึกการบ้านเป็นการเตรียมบทเรียนที่จะให้การบ้านที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

๒.๓.๕ หลักในการให้การบ้านได้ประมวผลจากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านที่มีความสอดคล้องกัน กระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๓๙: ๖) สรุปได้ดังนี้

- ๑) ต้องจัดให้สัมพันธ์สอดคล้องกับรายวิชา กลุ่มวิชา และแผนการเรียนรู้
- ๒) ต้องเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
- ๓) ต้องจัดให้สอดคล้องกับความแตกต่างของนักศึกษาแต่ละคน มีความยากง่ายและปริมาณพอเหมาะกับความสามารถและเวลาของนักศึกษา

- ๔) ต้องไม่เพิ่มภาระให้ผู้ปกครองมากเกินไป
- ๕) ต้องเป็นการสร้างความร่วมมือและความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับบ้าน
- ๖) ต้องสอดคล้องกับสภาพการดำเนินชีวิตของนักศึกษาและชุมชน
- ๗) ควรสอนความสามารถเบื้องต้นที่เด็กจำเป็นต้องใช้ในการทำการบ้าน เพราะเมื่อนักศึกษาทำการบ้านถูกจะก่อให้เกิดความชื่นชมตนเอง ครูจึงควรให้การบ้านที่ช่วยให้กำลังใจแก่นักศึกษามากกว่าเป็นการกระตุ้นให้เกิดความล้มเหลวในการเรียน
- ๘) ควรให้อย่างสม่ำเสมอ ให้แต่น้อย ๆ และบ่อย ๆ อย่างต่อเนื่อง การทำทุกครั้งให้เด็กประสบความสำเร็จเสมอ คือทำแล้วได้เครื่องหมายถูกมากกว่าผิด เพราะถือว่าการฝึกฝนในปริมาณที่พอดีกับเวลา ก่อให้เกิดผลดี การฝึกมากเกินไปจะให้ผลเสียมากกว่า เพราะจะทำให้นักศึกษาเบื่อหน่ายหลีกเลี่ยง หรือทำแบบขอไปที
- ๙) ให้การบ้านหลาย ๆ แบบ เพราะคนเราชอบความแปลกใหม่ จึงไม่ควรให้การบ้านลักษณะเดียวกันตลอดปี
- ๑๐) เมื่อให้การบ้านแล้วครูต้องกำหนดวันส่ง พร้อมทั้งต้องตรวจการบ้านและติดตามผลอย่างใกล้ชิดว่านักศึกษายังบกพร่องในเรื่องใด ตรงไหนควรช่วยเหลือเป็นรายบุคคลหรือช่วยเป็นกลุ่ม

๒.๔. ประโยชน์ของการบ้าน

การบ้านมีประโยชน์หลายประการดังนี้คือ (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๓๙: ๙)

๒.๔.๑ ต่อนักศึกษา

- ๑) ได้พัฒนาแนวคิดอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
- ๒) ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้เด็กเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ปลุกนิสัยให้รักเด็กและพยายามค้นคว้าหาความรู้ และความก้าวหน้ามาสู่ตนเอง
- ๓) ได้สำรวจและพัฒนาตนเองในด้านความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจ
- ๔) ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ ซึ่งเป็นการสร้างนิสัยที่ดีให้กับนักศึกษา
- ๕) ปลุกฝังความมีระเบียบ ความรับผิดชอบและความเสียสละ รู้จักแบ่งเวลาเพื่อพัฒนาตนเอง รู้ว่าเวลาไหนควรทำอะไร ลำดับกิจกรรมก่อนหลัง วางแผนงานเป็นไปในแต่ละวัน

๒.๔.๒ ต่อผู้ปกครอง

- ๑) ลดความวิตกกังวลในเรื่องความประพฤติของบุตรหลาน
- ๒) ทราบพัฒนาการและข้อบกพร่องทางการเรียนของบุตรหลาน
- ๓) เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ปกครอง ครู และนักศึกษา

๒.๔.๓ ต่อครูผู้สอน

- ๑) ช่วยเสริมให้แผนการสอนของครูเป็นระบบและครบถ้วน
- ๒) เป็นเครื่องมือช่วยจำแนกความแตกต่างของนักศึกษาเพื่อกำหนดวิธีสอนให้เหมาะสม
- ๓) ทราบผลการเรียนรู้ของนักศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง

๒.๕ ข้อควรคำนึงในการมอบหมายการบ้าน

กระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๓๙: ๑๓) ได้กล่าวว่า ในการมอบหมายการบ้าน อาจจะประสบปัญหาต่าง ๆ เช่น ขาดการประสานงานระหว่างครู การบ้านยาก มากหรือน้อยเกินไป นักเรียนเกิดความวิตกกังวล เป้าหมายการเรียนรู้และหนี้เรียน ทำให้ผู้ปกครองเดือดร้อน และขาดแหล่งศึกษาค้นคว้า เป็นต้น เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาดังกล่าว ในการมอบหมายการบ้าน โรงเรียนและครูควรคำนึงถึงแนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑. ควรหลีกเลี่ยงการใช้การบ้านเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน

๒. ควรกำหนดปริมาณ ความยากง่ายให้พอเหมาะกับสภาพและพื้นฐานของนักศึกษาโดยไม่จำเป็นต้องให้เท่ากันทุกคนและต้องชัดเจน

๓. ควรหลีกเลี่ยงการใช้การบ้านเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาคาสอนไม่จบหลักสูตร

๔. ควรอำนวยความสะดวกและเตรียมการล่วงหน้าสำหรับการบ้านที่ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์

๕. ควรจูงใจให้นักศึกษาเห็นประโยชน์และคุณค่าของการบ้าน

๖. ควรสร้างเสริมการบ้านให้มีลักษณะย่อย และท้าทายความถนัดความสามารถ

๗. ควรมอบหมายการบ้านหลายรูปแบบและไม่ซ้ำซาก

๘. ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการทำการบ้าน

๙. ควรหลีกเลี่ยงการใช้การบ้านเป็นเครื่องมือในการลงโทษนักศึกษา

ทักษิณี ศุภเมธี (๒๕๓๒: ๑๑๓) กล่าวว่า การให้แบบฝึกหัดของการให้ทำการบ้านเป็นกิจกรรมการ

เรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา ผลงานจากการทำแบบฝึกหัดจะบอกให้ครูทราบว่านักศึกษาเข้าใจบทเรียนที่เรียนไปหรือไม่ ถ้านักศึกษาทำแบบฝึกหัดหรือการบ้านไม่ค่อยได้ ก็แสดงให้เห็นว่า ครูต้องสอนซ่อมเสริมหรืออาจจะต้องทบทวนบทเรียนใหม่

๒.๖. ข้อเสนอแนะในการให้ทำแบบฝึกหัดหรือการให้ ทำการบ้าน

๑. ควรจะให้ทันทีหลังจากสอนจบบทเรียน

๒. ควรให้ในปริมาณพอสมควรและเหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษา

๓. ครูควรจะมีมือกับผู้ปกครองในการเอาใจใส่ดูแลการทำการบ้านของนักศึกษา

๔. การให้การบ้านหรือแบบฝึกหัดแต่ละครั้งครูต้องแน่ใจว่านักศึกษาเข้าใจคำสั่งในงานที่ได้รับมอบหมาย

๕. ให้นักศึกษาเข้าใจจุดหมายและประโยชน์ของการทำแบบฝึกหัดและการบ้าน

๖. การให้การบ้านของครูไม่ควรเน้นที่งานหนังสืออย่างเดียว ครูควรให้การบ้านที่นักศึกษาจะลงปฏิบัติด้วยตนเองด้วย เช่น ให้ตัดเล็บให้สั้นทุกวันศุกร์ ปลุกต้นไม้กระถาง ให้ใส่ปุ๋ยต้นไม้ ๗ วันต่อครั้ง

คูเปอร์ (Cooper) ได้ศึกษาถึงข้อควรคำนึงในการให้การบ้านดังนี้ Cooper.๑๙๙๙.Homewort : Time to Turn It In ? (ออนไลน์) สืบค้นได้จาก: www.bigchalk.com [๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒]

๑. ไม่ควรให้การบ้านเป็นการลงโทษ

๒. หลีกเลี่ยงการบ้านที่เป็นงานซึ่งเด็กสามารถทำได้เสียแล้ว

๓. การให้การบ้านควรมีปริมาณไม่มาก และไม่ยากเกินไป และควรเป็นการบ้านที่น่าสนใจซึ่งเด็กสามารถทำได้ด้วยตนเอง และสามารถสืบค้นจากสื่อต่างๆ เช่น เนื้อหาในหนังสือ หรืออินเทอร์เน็ต เป็นต้น

บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน / ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย โดยมีรายละเอียดตามขั้นตอนดังนี้

๓.๑ แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษา

๓.๒ ประชากร / กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาระดับ ปวช. ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ สาขาวิชาเครื่องกล สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่ายที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๕ คน

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาจำนวน ๑๕ ข้อ

๓.๔ ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือแต่ละประเภท

๓.๔.๑ ขั้นวิเคราะห์

- ๑) วิเคราะห์หาข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา เพื่อเลือกกลุ่มนักศึกษาที่ต้องการใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง
- ๒) วิเคราะห์หาสาเหตุของการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษา โดยถามปัญหาของนักศึกษาของแต่ละคน แล้วนำมาสรุป

๓.๔.๒ ขั้นออกแบบ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดพฤติกรรมการไม่ส่งงาน หรือการบ้าน โดยมีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

- ๑) ศึกษาเทคนิคการออกแบบและสร้างแบบสอบถามจากเอกสารต่าง ๆ
- ๒) สร้างแบบสอบถามวัดพฤติกรรมของนักศึกษาเพื่อหาสาเหตุของการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษา โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ ได้จำนวน ๑๕ ข้อ

๓.๕ การดำเนินการวิจัย / การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา แบบศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษา ได้มีการดำเนินการดังนี้

๓.๕.๑ นำแบบสอบถามการศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษา ไปแจกให้นักศึกษาระดับ ปวช. ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ สาขาวิชาเครื่องกล สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่ายที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ จำนวน ๓๕ คน กรอกโดยให้นักศึกษาใส่หมายเลขลำดับสาเหตุของการไม่ส่งงานจากลำดับมากที่สุด (๑) ไปจนถึงลำดับน้อยที่สุด (๑๕) และทำการบันทึกคะแนน

๓.๕.๒ ดำเนินการหาค่าร้อยละของแต่ละข้อสาเหตุ ของแต่ละคน

๓.๖. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษาระดับ ปวช. ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ สาขาวิชาเครื่องกล สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลวิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรม โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อนำมาหาค่าร้อยละ และสรุปผล

๓.๗ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้สูตรทางสถิติ เป็นการหาค่าร้อยละ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{X}{N} \times 100$$

เมื่อ X = จำนวนนักศึกษาที่เลือก

N = จำนวนนักศึกษาทั้งหมด

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษาระดับ ปวช. ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ สาขาวิชาเครื่องกล สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย จำนวน ๓๕ คน เพื่อนำผลการวิจัยนั้นมาเก็บเป็นข้อมูลเพื่อหาสาเหตุ และนำไปเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการเรียนการสอนและเพื่อให้ นักศึกษาเล็งเห็นความสำคัญของการส่งงาน และการบ้าน โดยใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมจำนวน ๑๕ ข้อ โดยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับ ในลักษณะตารางประกอบคำบรรยาย ดังนี้

๔.๑. สรุปผลแบบสอบถาม

ผลการประเมินแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษาระดับ ปวช. ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ สาขาวิชาเครื่องกล สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย เกี่ยวกับการหาสาเหตุที่ไม่ส่งงาน หรือการบ้าน ปรากฏดังตารางที่ ๔.๑

ตารางที่ ๔.๑ ผลการประเมินแบบสอบถามของนักศึกษาถึงสาเหตุที่ไม่ส่งงาน หรือการบ้าน

สาเหตุของการไม่ส่งงานหรือการบ้าน	เฉลี่ย	ร้อยละ	ลำดับที่
๑. งานที่มอบมากเกินไป	๑๐	๕๒.๖๓	๖
๒. แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้	๑๕	๗๘.๙๕	๑
๓. ไม่น่าสนใจ	๖	๓๑.๕๘	๑๕
๔. ให้เวลาน้อยเกินไป	๑๔	๗๓.๖๘	๓
๕. ครูอธิบายเร็วจนเกินไป	๑๕	๗๘.๙๔	๒
๖. ไม่เข้าใจคำสั่ง	๑๐	๕๒.๖๓	๗
๗. ไม่ได้นำสมุดมา	๑๑	๕๗.๘๖	๘
๘. เบื่อหน่าย ไม่อยากทำ	๑๐	๕๒.๖๓	๙
๙. มีภาระงานทางบ้าน	๑๑	๕๗.๘๖	๑๔
๑๐. ไม่มีเหตุผล	๑๒	๖๓.๑๖	๕
๑๑. ลืมทำ	๙	๔๗.๓๗	๑๐
๑๒. ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา	๘	๔๒.๑๑	๑๑
๑๓. ติดงานในรายวิชาอื่นๆ	๑๒	๖๓.๑๖	๔
๑๔. ติดเกมส์	๑๑	๕๗.๘๖	๑๒
๑๕. ติดกิจกรรมของโรงเรียน	๑๐	๕๒.๖๓	๑๓

๔.๒. สรุปสาเหตุของการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษา

จากตารางที่ ๔.๑ แสดงให้เห็นว่าการกรอกแบบสอบถามของนักศึกษา ทำให้ทราบถึงสาเหตุของการไม่ส่งงาน หรือการบ้าน โดยทำการเรียงลำดับจากสาเหตุที่นักศึกษาที่นักศึกษาคิดว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดจนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุด ตามลำดับ ๑-๑๕ ดังตารางที่ ๔.๒

ตารางที่ ๔.๒ ผลการประเมินแบบสอบถามของนักศึกษาถึงสาเหตุที่ไม่ส่งงาน หรือการบ้าน ตามลำดับ

สาเหตุของการไม่ส่งงานหรือการบ้าน	ลำดับที่	ร้อยละ	จำนวน นศ.
แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้	๑	๗๘.๙๕	๑๙
ครูอธิบายเร็วเกินไป	๒	๗๘.๙๔	๑๙
เวลาน้อย	๓	๗๓.๖๘	๑๙
เตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น	๔	๖๓.๑๖	๑๙
ไม่ได้นำสมุดมา	๕	๖๓.๑๖	๑๙
งานที่มอบมากเกินไป	๖	๓๑.๕๘	๑๙
ไม่เข้าใจคำสั่ง	๗	๕๒.๖๓	๑๙
ไม่มีเหตุผล	๘	๕๗.๘๖	๑๙
เบื่อหน่าย ไม่อยากทำ	๙	๕๒.๖๓	๑๙
ลืมทำ	๑๐	๔๗.๓๗	๑๙
ไม่ค่อยมีคนให้คำปรึกษา	๑๑	๔๒.๑๑	๑๙
ติดเกมส์	๑๒	๕๗.๘๖	๑๙
ทำกิจกรรมของโรงเรียน	๑๓	๕๒.๖๓	๑๙
ช่วยเหลือผู้ปกครอง	๑๔	๕๗.๘๖	๑๙
ไม่น่าสนใจ	๑๕	๓๑.๕๘	๑๙

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน หรือ การบ้านของนักศึกษาระดับ ปวช. ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ สาขาวิชาเครื่องกล สาขาช่างยนต์

๕.๑ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๕.๑.๑ เพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน หรือการบ้าน ของนักศึกษาระดับ ปวช. ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ สาขาวิชาเครื่องกล สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

๕.๑.๒ เพื่อบรรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษา

๕.๒ สมมติฐานของการวิจัย

หลังเสร็จสิ้นกระบวนการวิจัย ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษาระดับ ปวช. ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ สาขาวิชาช่างยนต์ สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอัครพัททยาเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่อไป

๕.๓ ประชากร / กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาปวช. ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ สาขาวิชาเครื่องกล สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๕ คน

๕.๔ สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษาระดับ ปวช. ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ สาขาวิชาเครื่องกล สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่ายแสดงให้เห็นว่าสาเหตุของการไม่ส่งงาน หรือการบ้าน ลำดับที่ ๑ คือ แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ นักศึกษาเลือก ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๙๕ อันดับที่ ๒ ครูอธิบายเร็วเกินไป นักศึกษาเลือก ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๙๔ อันดับที่ ๓ เวล่าน้อย นักศึกษาเลือก ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๖๘ โดยคิดจากนักศึกษา ๓๕ คน จากสาเหตุที่ได้ศึกษาและวิจัยออกมานั้น จึงได้หาแนวทางในการแก้ไขปัญหา คือ แก้ไขใบงาน หรือแบบฝึกหัดให้ทำงานง่ายขึ้น ปรับเปลี่ยนแผนการสอน วิธีการสอน ให้มีเนื้อหาที่เข้าใจง่ายมากขึ้น

๕.๕ อภิปรายผล

จากการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษาระดับ ปวช. ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ สาขาวิชาช่างยนต์ สาขางานยานยนต์ ในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

พบว่าแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษา ปวช. ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ สาขาวิชาเครื่องกล สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ได้ทำให้ทราบถึงสาเหตุที่สำคัญมากที่สุด จนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุดของการไม่ส่งงาน หรือการบ้านคือ แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ ครูอธิบายเร็วเกินไป เวล่าน้อย เตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น งานที่มอมากเกินไป ไม่เข้าใจคำสั่ง ไม่ได้นำสมุดมา เบื่อหน่าย ไม่อยากทำ ลืมทำ ไม่ค่อยมีคนให้คำปรึกษา ติดเกมส์ ติดกิจกรรมของโรงเรียน ช่วยเหลือผู้ปกครอง ไม่น่าสนใจ

๕.๖. ข้อเสนอแนะ

๕.๖.๑ สำหรับการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับ ปวช. ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ สาขาวิชาเครื่องกล สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่ายอาจจัดทำกับนักศึกษากลุ่มอื่น ๆ เพื่อเป็นการศึกษาในภาพรวม เพราะการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นเพียงนักศึกษาระดับ ปวช. ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ สาขาวิชาเครื่องกล สาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่ายเท่านั้น ซึ่งอาจจะได้ผลการวิจัยที่แตกต่างกันก็ได้

๕.๖.๒ ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกับกลุ่มนักศึกษาในระดับอื่น ๆ ต่อไป และอาจแยกหัวข้อเป็นรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น ซึ่งจะได้นำผลการทดลองที่ได้ไปแก้ไขปัญหาในการไม่ส่งงานของนักศึกษาต่อไป

๕.๖.๓ สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป อาจจะเป็นการแก้ปัญหากับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างดังกล่าว เนื่องจากได้วิจัย และได้ผลสรุปของแนวทางในการแก้ปัญหามา เพื่อแก้ปัญหากับนักศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ตัวอย่างงานวิจัย. [Online]. www.fve.ac.th/car/2555/term1/036.pdf. 2557, ตุลาคม 12.
- ตัวอย่างงานวิจัย. [Online]. swis.act.ac.th/html_edu/act/temp_emp_research/507.pdf. 2557, ตุลาคม 12.
- ตัวอย่างงานวิจัย. [Online]. <http://www.sukhothaitc.ac.th/sutee/vichakan/1-2552.pdf>. 2557, ตุลาคม 08.
- พวงทอง ป้องภัย. 2540. พฤติกรรมศาสตร์เบื้องต้น, ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ภิญญา, 2553(อ้างอิงมาจากผลกระทบ).[ออนไลน์].แหล่งที่มา:<http://guru.google.co.th>
- ลัดดา บุญทรง, 2548 : 35 (Fortosis, 2004 : Online,อ้างมาจากกระเปียบวินัย).แหล่งที่มา: <http://www.ripb.ac.th>
- ศิริวัฒน์ สงวนหมื่น. ๒๕๓๓ . พฤติกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการเรียนฟิสิกส์ตามการ เรียนรู้ของนักศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหา วิทยาลัย .
- สุพัตรา เทียนอุดม, 2536 : 5 (อ้างอิงมาจากกระเปียบวินัย).[ออนไลน์]แหล่งที่มา : <http://kb.psu.ac.th>
- เสริมวิทย์ ศุภเมธี (2531:227 อ้างอิงมาจากงานปกครอง).[ออนไลน์]แหล่งที่มา : <http://e-book.ram.edu>
- สน อง สุวรรณวงศ์ (2529:109 อ้างอิงมาจากงานปกครอง). [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://discipline.satitpatumwan.ac.th>
- วีระศักดิ์ ไชยเสน, 2548:33 (2557:ออนไลน์,อ้างมาจากกระเปียบวินัย)
- วีระศักดิ์ ไชยเสน. 2548:33 พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน(2557:ออนไลน์. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย.
- อำพร กาทอง, 2529 : 7 พฤติกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการเรียนฟิสิกส์ตามการ เรียนรู้ของนักศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหา วิทยาลัย .
- Bulping . ๑๙๘๗ . Homework .(ออนไลน์) สืบค้นจาก : [www.bigchalk . com](http://www.bigchalk.com) 2557, ตุลาคม 12.
- Cooper . ๑๙๙๙ . Homework : Time To Turn It In (ออนไลน์) สืบค้นจาก : [www. Bigchalk .com](http://www.Bigchalk.com) 2557, ตุลาคม 13.
- Sullivan and Sequeira . ๑๙๙๖ . Homework Tips for Teacher . (ออนไลน์) สืบค้นจาก : [www. Bigchalk . com](http://www.Bigchalk.com) 2555, ตุลาคม 16.